

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. VI. De speciali Vocatione ad perfectionis Christianæ sublimitatem,
quam prifitentur, qui Confirmationis Sacramentum suscipiunt: & omnes
posse ac debere ad eam contendere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Olei & bal-
sami signifi-
catio.
P². lib. 22.
cap. 15.

namque perfectionem conseruare possis. Idem enim Chrisma, quo ungeris, fit ex oleo & balsamo: ad significandū, quemadmodum oleum aqua supernatat, ut ignem foueat in lampade, quamuis hac ratione consumatur, & pereat; balsamum verò fluat ex arbore cultro aliquo, aut præacuto lapide puncta: Ita huius Sacramenti gratia faciet te in tribulationibus & tentationibus, tuis hostibus superiorem: quod possis ignem amoris Dei conseruare: etiamsi hoc nomine sit amittenda vita, honor, & bona fortunæ; iuxta illud in libro Canticorum: *b lampades dilectionis lampades ignis atque flammarum; & si dederit homo omnem substantiam Domus sue pro dilectione, eiusque conseruatione: quasi nihil despiciet eam: potius gaudet se habere, quod dare possit; & seipsum exinanire, ut fluat tanquam balsamum per exercitia valde fragrantia, & sublimia: fidelitatem suam in medijs tantis tribulationibus, & contemptibus ostendendo.*

b Cant. 8. 6

CAPVT VI.

DE SPECIALI VOCATIONE AD PERFECTIO.

nis Christiane sublimitatem, quam profitentur qui Confirmationis Sacramentum suscipiunt: & omnes posse ac debere ad eam conseruare.

QUONIAM Confirmatio constituit nos in statu perfectorum Christianorum: ad studendum perfectioni, quam lex Evangelica præ se fert, operæ pretium erit, ea declarare, quæ ipsa complectitur; & Vocationem, quæ ad eius studium inuitat. De qua gloriatur ipsemet DEVS, dicens per Isaiam: *quis suscitauit ab Oriente iustum, & vocauit eum ut sequeretur se?* quamuis enim, ad litteram, sermo sit de iusto Abraham, quem eduxit DEVS à terra sua, quæ erat ad Orientem; & vocauit ut ipsum cum magna perfectione sequeretur, dicens illi: *b ambula coram me, & esto perfectus:* simul tamen describitur sublimis illa vocatio, qua vocat reliquos iustos, postquæ per sacrum Baptismum eduxit eos ex frigido & obscuro Septentrione, ex statu scilicet peccati: & collocauit in gratiæ & spiritualis lucis Oriente, ut vitam nouam viuere inchoarent. sed quoniam hæc lux in ipsis initijs est exigua: non vult eos in ea hære; sed vocat, impellitque; ad procedendum & crescendo ex hoc Oriente, *quasi lux splendens usque ad perfectam diem.* Hoc modo declarat Sanctus Gregorius

a Isai. 41. 2.

b Gen. 71. 2

c Prou. 4. 18.

Lib. 2. in 1.
Reg. 6. 4.

d Eccl. 23, 38

vocationem, qua DEVS iustum Samuelem excitauit, ad obedientiæ & mortificationis actus exercendos. *Nam vocare, inquit, Dei, est, electam mentem ad augmentum maioris gratiæ excitare, ascendentem de virtute in virtutem vsque ad omnium culmen: conijcientem oculos in ipsum Deum tanquam in exemplar, à quo vocatur: vt ipsum imitetur in eo gradu, in quo potest creatura creatorem sequi & imitari: Est enim d gloria aded magna, sequi Deum, vt interrogantis more dixerit: quis vocauit iustum, vt sequeretur se? quasi diceret, nullus alius prater me ad eam gloriam euehere eum potuisset: vermiculus enim terræ nec animum nec vires ad cœlestem Regem imitandum haberet, nisi ipse metum ad id vocaret.*

§. 1. *Ad tres gradus perfectionis nos vocari.*

VT verò perfectio, ad quam nos dirigit hæc vocatio, magis innotescat: conijciamus primum oculos in ipsas formas Sacramentorum Baptismi & Confirmationis, quæ expressè dantur in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, non solum quòd finis eorum sit Sanctissimæ Trinitatis fidem profiteri; sed etiam ob gratiam specialem, quam conferunt, ad sanctitatem & perfectionem trium personarum diuinarum imitandam: quarum opus, ait Sanctus Prosper, esse hominum vocationem. vt de singulis dicere liceat, quod *iustum vocet, vt sequatur se.* Licet enim res ita habeat, quòd quidquid persona vna diuina facit, idem & altera faciat: nec sit possibile, vnã absque altera imitari, ed quòd omnes eandem omninò habeant sanctitatem: aliquid nihilominus vniciuque earum attribuimus, vt distinctiùs discamus modum singulas imitandi. Ad cuius rei declarationem supponendum est, sanctitatem & perfectionem tres habere gradus, quorum causa Seraphini ter Deum appellarunt a S A N C T V M: & in omnibus tribus vult, vt homines ipsum imitentur, ac propterea ter etiam in Leuitico dixit illis: b *Sancti estote, quia ego sanctus sum:* singulis vocibus ad singulos Sanctitatis gradus exhortans. quos Apostolus in summam redigit, cum dixit: c *sinem præcepti esse charitatem de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta; & vt amplectamur d voluntatem Dei bonam & benè placentem, & perfectam.*

PRIMVS gradus consistit in CORDIS PURITATE, ita vt nullum admittatur peccatum, paruum aut magnum, quod animam aliqua macula inficiat: iuxta id quod dixit DEVS: e *perfectus eris, & absque macula cum Domino Deo tuo:* sine macula scilicet peccati grauis, quo diuinæ gratiæ pulchritudo deleatur; & sine macula leuioris, qua eiusdem splendorem obfuscet. Licet enim omnes hæc culpas leues euitare non possimus: (nam

etiam

Lib. 2. de
vocat. gent.
c. 20.

a Isai. 6. 3.

b Leuit. 11.

44. & 19. 3.

& 20. 7.

c 1. Tim. 1. 5.

d Rom. 12. 2.

1.
Cordis pu-
ritas.

e Deut. 18.

13.

f. Tho. 3 p 7

87. a. 2. ad 3

& 2. 2. 9.

184. a. 3.

etiam perfectissimi tales aliquas habent) omnes tamen tenemur, omnem operam dare, ut eas euitemus: amplectendo Apostoli consilium dicentis: *Induite vos armaturam DEI, ut possitis stare aduersus insidias Diaboli, & in omnibus perfecti stare: & integri in nullo deficientes.* tunc autem omnia hæc exequemur, quando voluntas nostra plenè se Dei voluntati subiecerit in rebus omnibus, quas lex Sancta præcipit: ita ut *ne iota unum, aut apicem eius prætereamus.* hoc etiam est quod dixit S. Ioannes: *qui seruat uerbum Dei, verè in eo charitatem Dei esse perfectam:* recedendo scilicet à malo prohibito, faciendo verò bonum præscriptum. Et quoniam primus hic sanctitatis gradus est spiritualis, & perfectæ vitæ fundamentum: illud primæ Sanctissimæ Trinitatis personæ, & hoc est Patri attribuimus. cui ab essentia sua hæc puritas competit: quam filijs suis eo modo communicare cupit, quo illi sunt capaces: iuxta illud, quod idem Sanctus Euangelista dicit: *omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit; quoniam semen ipsius in eo manet; & non potest peccare: quoniam ex Deo natus est:* quasi diceret. qui ex Deo natus est, per gratiam iustificationis, quod ad ipsam gratiam spectat, non poterit ille peccare: detestatur enim illa peccati societatem: ideoque iustum impellit, ad illud summè fugiendum: ut **DEI** filij, similes in puritate sint Patri suo; qui sancta sua uocatione dignatur eos vocare, ut eius puritatem imitentur, dicens illis: *lestote sancti, & ne polluatis animas uestras:* & Sanctus Apostolus, **1. Thesal. 4. 7.** *non uocauit nos DEVS in immunditiam, sed in sanctificationem.*

Ex hoc fit progressus ad secundum perfectionis gradum, qui consistit in exornanda anima **SANCTIS OPERIBVS**, non solum quæ obligant ex præcepto; sed multa etiam, quæ tantum sunt consilij: idque ob duplicem finem. *Primo*, ut ita simus remotiores à maculis culparum; & defectibus earum, quæ sunt præcepta: non enim furabitur aliena, qui propria libenter largitur: & **procul** erit ab ulciscenda iniuria, qui alteram maxillam præbuerit, ut in ea percutiatur: certoque implebit opera, ad quæ tenetur ex iustitia; qui spontè præstat alia, ad quæ tenetur ex sola misericordia. Nam quemadmodum antemuralia & pomeria muros defendunt: ita, ait **Isaias**, in *urbem fortitudinis nostræ*, hoc est Ecclesia Sancta, esse **murum** præceptorum, quæ illam custodiunt; & **antemurale** consiliorum, quæ illam multo reddunt securiorem: ut propterea multò facilius portet onus, & iugum legis, qui apud se statuerit, utrumque seruare. Quemadmodum uolucris facile corpus suum per aërem portat, cum utramque habeat alam; quæ tamen uel in ipsa terra difficile ambularet, si unquam tantum haberet. utraque enim simul est leuamen; cum sola una sit onus. ita qui statuit ea tantum seruare, quæ sunt præcepta; cum magna molestia ambularet, & uerfaretur in periculo, cum ipso onere in terram decidendi: qui autem

f **Ephes. 6.**
11. 17.
g **Iacob. 1. 4.**
h **Mat. 5. 18.**
i **Ioan. 2. 5.**

Puritas Deo
Patri attri-
buitur.
k **1. Ioan. 3. 9.**

l **Leuit. 11.**
44.

2.
Consilia faci-
unt ut a
peccatis lon-
gius absis.

n **Isai. 1. 6. 1.**

Consilia in-
uant præce-
pta.

Christus
Consiliorū
præco.
in Mart. 5.

o Isa. 52. 6.

p Leuit. 20
16.

3.
S. Thom. 2.
2. q. 184. a.
2. ad. 3.

q Deut. 6. 5.

Matt. 22. 37

1 Marc. 12.

30.

Luc. 10. 27.

2. 2. q. 44. a.

6. q. 184.

a. 2.

Bellarmin. 16.

n. o. 3. de Mo.

nach. c. 17.

Præcepti
Medium &
Finis.

animogeneroso vult etiam consilia seruare, volat velocissimè, sequendo CHRISTVM, qui est secunda Sanctissimæ Trinitatis persona: & ei propter eam secundus hic perfectionis gradus tribuitur. Nam ex sola misericordia dignatus est in mundum venire, vt nos redimeret; & vt infinitas gratiæ suæ diuitias ostenderet, voluit horum consiliorum Magister esse ac Prædicator: quæ cum prædicaret, dicebat: *n Ego autem dico vobis*, atque si diceret: attendite, quod ego sim, qui hæc vobis dico & suadeo. ego qui vester sum DEVS, o ego ipse qui per Prophetas loquebar, ecce adsum: ego, qui veni, vt vester essem Magister; meoque exemplo præcedo, vt vos me sequentes, idem faciatis, p *sitisq; Sancti sicut ego sum.*

Ex hoc fit progressus ad *tertium* perfectionis gradum, qui in præcepto- rum & consiliorum OBSERVANTIA, perfectissimo, quo fieri pos- sit modo, consistit. Vt enim res aliqua plenè sit perfecta, necesse est, omnes suas partes habere, ita vt nulla deit: & vt singulæ præterea eam habeant magnitudinem, intensiorem ac proportionem, quam earum exigit natura. Quare iserit perfectè Sanctus, qui omnia, quæ lex Evangelica præcipit, ac suadet, excellentissimo, quo poterit, modo exequetur, qualem exigit primum illud & maximum mandatum: q *diliges Dominum DEVM tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua, & ex tota fortitudine tua, & ex omnibus viribus tuis.* In quo præcepto ait Sanctus Thomas duo contineri: alterum, quod præcipitur omnibus, tanquam *medium* necessarium ad ingrediendum cælum: alterum, tanquam *finem* & scopum, quò dirigenda sit intentio nostra, dum exequimur, quod præcipitur. Quemadmodum si Rex capitaneum aliquem iuberet, arcem aliquam oppugnare; aut Medicum, curare ærotum: is non ad aliud eos intendit obligare, quàm vt conuenientia adhibeant media, vt, quod iussi sunt assequantur: Quod si, illis adhibitis, præcepti sine frustrentur, expugnatione scilicet arcis, & æroti sanitate non peccabunt in Regem, qui non voluit eos ad eum finem assequendum obligare: sed ad facienda quæcunque sciunt, & possunt, vt eum assequantur. Hunc itaque in modum in maximo hoc dilectionis mandato, quod omnibus præcipitur, est, vt omnibus viribus suis ita Deum diligant, vt nec contra ipsum aliquid; nec quicquam plus, aut æquè, atque ipsum Deum diligant. & qui in horum aliquo deficeret, is proculdubio præceptum ipsum violaret: at si hæc præstiterit, etiam si re ipsa non consequatur in hac vita finem, in quem ipsum præceptum dirigitur, non peccabit. qui finis exprimitur quatuor illis verbis: *ex toto corde, ex tota anima, ex tota mente sue spiritu, & ex omnibus viribus.* Idem est enim atque si diceret: diliges Deum cum omni veritate, & intentionis synceitate; nihil præ-

ter ipsum quaerens; cum summa intentione & continuatione in ipsa charitate; non laxans, aut ex torpore à diligendo cessans; & cum tali tuae voluntatis ad amoris opus applicatione, vt in eo finem & quietem tuam ponas gaudeasque, quod diligas: cupies, ita quicquid tuus dilectus velit &, quicquid feceris, faciens ex amore. Denique cum diliges, applicando vniuersas tuas omnes facultates, vt in dilectionis exercitio te adiuuent. Memoriam, quae Dei praesentiae continuè sit memor: Intellectum, qui bonitatem eius & beneficia, quae ab eo proueniunt, intimè cognoscat; Imaginationem, quae in se efformet, gestetque viam eius imaginem; Appetitus sensuum, qui summa propensione afficiatur ad eum, quem imago illa refert; Sensus ipsos, qui proponant continuè rerum obiecta & motiua, quae amorem illum foueant; & reliquas facultates, quae obtemperent spiritui in omnibus, quae ille volet, ad laudandum, venerandum obediendum, & placendum dilecto suo, omnes vires suas in intendendo.

Quae perfectio (vt S. Augustinus aduertit) etsi ira plena non nisi in beatis inueniatur: proponitur tamè in hoc praeepto omnibus mortalibus vt nouerimus excelsissimum vocationis nostrae finem, in quem intentionem ac desiderium nostrum dirigere debeamus: dantes operam, vt quam potuerimus proximè ad *tertium* hunc perfectionis nostrae gradum accedamus: qui tribuitur tertiae Sanctissimae Trinitatis personae, Spiritui S. videlicet: qui tanquam amor infinitus à Patre & Filio procedit: & vterque illum mittit. Iustisque communicat, vt eius praesentia, & inspirationis efficacitate animus resumant, ad hunc amorem ad perfectum consequendum: quod semen diuinae vocationis non solum *tricesimum*, aut *sexagesimum*, sed *centiesimum* etiam *fructum* proferat: quia non contentus quod praeepta seruet, & consilia quoquo modo amplectatur: omnem etiam conatum adhibet, vt cum omni integritate & perfectione id faciat.

§. 2. *Qua ratione omnes contendere debeant, ad tres praedictos perfectionis gradus peruenire.*

ETIAM SI perfectio haec adeo sit sublimis, vt praedictum est: vocationis tamen Christianae adeo insignis est excellentia, vt omnes aliquo modo teneantur ad eam perfectionem contendere. Cuius rei primum signum est, quod voluerit Christus D. N. vt ait S. Thomas: Sacramentum Confirmationis omnibus baptizatis, nemine excluso, conferri. Cum enim ipse cupiat, omnes saluos esse; etiam cupit, esse perfectos & plenitudinem recipere Spiritus sancti, qui in eo communicatur: nec dicuntur ita pleni esse, quemadmodum Christianismi vocationis exigit, nisi excelsam hanc perfectionem habeant. Et id ipsum etiam significat *vnctio*, quae fit cum charisma-

Amor praecipi Spiritus sancti tribuitur.

Lib. de Spiritu Sancto. 6. vltim. & li. de perfecta iustitia. S. Bernardus. serm. 50. in Cant. S. Thom. 2. 2. q. 44. a. 6. & q. 184. a. 3. Mat. 19. 13.

I.

p. 72. n. 8

Lib. 2. de
Eccl. offic.
c. 25.
Vnctio Chri-
smatis.
Serm. de
vnct. Chri-
smat.

2.

1. 1. q. 108.
a. 3.

Lib. de ser.
Dom. in
monte c. 9.
& lib. 2. c. 4
a Mat. 7. 24
Perfectione
seculares
magis indi-
gent.

Serm. de ab-
dicat rerum
Lib. 3. con-
tra impug-
nantes Reli-
gionem.

3.

b Ma. 5. 43.
Luc. 6. 36.

c Leuit. 19. 2.
Sanctitatis
nostra exem-
plar Deus.

te ex oleo & ballamo confecto. Nam (quemadmodum ait S. Isidorus) omnes, magni & parui, in virtute huius Sacramenti unguuntur tanquam spiritualia reges & Sacerdotes, vt ad altissimam Christi imitationem ascendant: ita vt quemadmodum oleum cæteris liquoribus supernat, & balsamum est pretiosissimum reliquorum odorum: ita (ait S. Cyprianus) vnctio, quæ fit cum Chrismate, facit nos terrenis omnibus rebus superiores, cum quadam sanctitate; cælesti simillima.

Huc accedit, quod doctrina perfectionis Euangelicæ, eiusq; præceptorum & consiliorum tota sit (quemadmodum Angelicus Doctor dixit) in epitomen redacta in celebri illo Christi sermone, quem habuit in monte: qui non fuit dictus solis discipulis, aut gentibus, sed vniuersim omnibus Christianis: quemadmodum S. Augustinus ex generali illa sententia deducit, qua noster Seruator sermone illi finem imposuit: *a omnis ergo qui audit verba mea hæc, & facit ea, assimilabitur viro Sapienti, qui edificauit domum suam supra petram: & omnis qui audit verba mea hæc, & non facit ea, similis erit viro stulto, qui edificauit domum suam super arenam.* Cum itaque omnes Christiani teneantur dare operam, vt suam domum spirituales ita ædificent, vt etiam oppugnata perduret: signum est, omnibus incumbere, vt totam hanc doctrinam audiant, & opere exequantur. Et, quemadmodum S. Basilius, & S. Chrysostomus perpendunt, coniugati & seculares magis opus habent custodia consiliorum, abnegationis, ingressus per angustam portam, & ædificij firmi domus conscientie suæ: quia eadem patiuntur impugnationes & conflictus, quos ipsi Religiosi, & in multo maioribus periculis versantur.

Quid verò dicemus de celebri illa sententia Christi D. N. in eodem sermone, quam ad omnes vniuersim direxit: *b estote perfecti, sicut & Pater vester cælestis perfectus est?* cum enim non dixerit: estote perfecti sicut meus Pater; sed, sicut Pater vester: indicat, se loqui de tribus diuinis personis, quæ sunt Pater vnus communis omnium: ad cuius imitationem inuitat; eamque omnibus, qui ipsius sunt filij per gratiam Baptismi, commendat. liquidem qualis Pater est, tales merito esse debent filij: non quidem æquè: quia id est impossibile; sed maxima similitudine, quæ filio sit possibilis. Antiquis solum dicebat *D E V S: c Sancti estote quoniam ego Sanctus sum*: at nunc dicit: *Sancti & perfecti estote, sicut ego Sanctus sum*: Sanctitate vestra meam tanquam exemplar ad imitandum accipientes. Non satis habeo, si dicam, vt sitis Sancti quemadmodum Patriarchæ, aut Prophetæ, aut quemadmodum Cherubini & Seraphini: quia hi omnes finitæ sunt ac limitatæ sanctitatis exemplar. quare id desidero, vt sitis perfecti in misericordia, & patientia, cæterisque virtutibus, sicut est Pater vester cælestis; qui

exem-

exemplar est perfectionis infinita. Ex hoc enim *duplex* ingens bonum ita-
tus vestri proprium prouenit. *Alterum* est, vt toto vitæ decursu studeatis
semper crescere in sanctitate, nullo ei constituto limite, cum enim ex-
emplar ipsum sit infinitum: quantumcunque illum imitemini, remoti
adhuc valde ab illo remanebitis. & propterea Sanctus Bernardus dixit:
modum diligendi DEVM, esse, sine modo & mensura diligere. Nam (vt Sanctus
Thomas ostendit) non potest charitas in hac vita terminum habere aut
mensuram; & charitas ipsa eò propendet, vt semper vsque ad mortem cres-
cat. *Alterum* bonum est: quod profundiores semper radices iacietis in hu-
militate. Si enim exemplar est infinitum, quicquid in eius imitatione ob-
tinueritis: quasi nihil erit, si cum eo, quod super est, comparetur. nec
abijciendus est vobis animus, aut fiducia: siquidem is, qui ad hoc studi-
um vos exhortatur; & vult, & potest vos iuuare, vt voti compotes euada-
tis.

Quod ipsum etiam confirmatur ex eo, quod omnes Christiani iu-
beantur, altissimam hanc perfectionem petere in ea oratione, quæ ma-
gnis & paruis dicenda proponitur. Vnusquisque enim dicit in ea: *fiat*
voluntas tua in terra, sicut fit in celo. Quod certum est signum, DEVM
cupere, dare quod petitur, & omnibus expedire, vt id contendant
obtinere.

Denique dilectionis DEI præceptum in omni ea excellentia,
quam diximus, non fuit Patriarchis & Prophetis tantum propositum: sed
toti populo Israel. quod idem nunc toti Christiano populo traditur, obli-
gatque omnes iuxta modum, quo illud declarauit Angelicus Doctor cum
Magistro suo S. Augustino, dicens: omnes teneri, non constituere termi-
num fini proprio præcepti diligendi DEVM, ex toto corde, viribus &c.
quamuis in medijs adhibendis possint illum statuere: Quemadmodum Me-
dicus terminum & mensuram adhibet medicamentis, quibus ægrotus vta-
tur, habita ratione complexionis ac debilitatis eius: sed nullam adhibet men-
suram sanitati, quam adferre desiderat: debet enim desiderare, & procurare
sanitatem in omni, qua poterit perfectione. Ita etiam DEVS non te ob-
stringit, vt omnia media possibilis ad illi seruiendum adhibeas; quia ad sa-
lutem consequendam sufficiet ea adhibere, quæ sunt omnino præcepta:
sed obligat tamen te, ne directè terminum statuas, aut obicem aliquem
ponas contra finem præcepti dilectionis, & contra Christianæ perfectio-
nis studium. Qui tamen obex censetur poni ob prauam cordis disposi-
tionem, quæ in his duobus actibus deprehenditur: alter est, dicas,
etsi statuerim non admittere vllum peccatum lethale, ne DEI charita-
tem amittam: nolo tamen sollicitus esse de peccatis venialibus, propter qua-

illam

Duo inde
bona1.
Iugis profe-
ctus2.
Lib. 3. de dili-
gendo Deo.

Humilitas

4.
Omnes per-
fectionem
petunt.5.
2. 2. q. 184.
a. 3.
Lib. de per-
fect. inst.
tom. 7.Media mo-
dum pati-
untur, non
finit.

Nolle veni-
alia vitare
aut consili-
um amplecti
malum est.

d r. Thef. s
19.

c Eccl. 19. 1.

l. 2. q. 186.
a. 7.

illam non amittam : Alter actus esset, si diceres : quandoquidem, vt ad
cœlu mperueniam, satis mihi est ipsa præcepta seruare : nolo vllum ex con-
silijs amplecti, nec DEVM ea perfectione diligere, quam ipsum exigit præ-
ceptum. Hic actus omni dubio procul inordinatus est, ac vitiosus : nec po-
test bonum finem sibi propositum habere : ocludit enim portam Spiritus
S. inspirationi, ad consiliorum obseruantiam impellenti : ac propterea vo-
ta contra ea edita non obligant : quale esset votum, nunquam dandi Elees-
mosynam. & propterea hortatur Apostolus : d *Spiritum nolite extinguere* :
suffocando scilicet bona desideria, quæ ipse inspirat ; aut obicem ponendo,
ne illa inspiret. Deinde iste actus periculosus est valdè, præbetque occasio-
nem non implendi ipsa præcepta : deserente scilicet ipso Domino eum, qui
ipsius consilijs hac ratione resistit. In quem sensu dixit Ecclesiast. rus : *e qui
spernit modica, paulatim decidet* ; scilicet in maioribus, & Sancti dicunt, eum
qui statuit non progredi, hoc ipso retrocedere ; & vbi sistit, ibi deficere, &
quasi in luto hæsitare. Nam, licet non tenearis ipsam perfectionem habere,
teneris tamen eam non despiciere, aut repellere. tunc autem eam despicias,
quando animo deliberato statuis, te nolle eam habere ; & impedimenta po-
nere ad eam repellendam. Quemadmodum ait S. Thomas : Religiosos, quos
Instituti sui leges ad culpam non obligant, grauitè peccaturos, si eas con-
temnant, statuentes nolle eas seruare.

CAPVT. VII.

DEVM VOCARE EOS, QUI TENERAE
sunt ætatis, in vt sanctitate, quam in Baptismo & Confir-
matione accipiunt, proficiant, & crescant : &
quanta perfectio illis commen-
detur.

s. Thom. 3. p.
q. 68. a. 4. &
q. 72. a. 3. ad
2.

Vide Suarez
ibi. disp. 35.
sect. 2.

a Mat. 20. 1.
Homil. 19.
in Euang.
b Psa. 46. 6.

QVOD Ecclesia in more habet, Baptismum conferendi infan-
tibus ante vsu m rationis ; Confirmationem verò cum iam illum
habent, inuitat nos vt ingens Christi D. N. desiderium declare-
mus, quo ille tenetur, vocandi homines à teneris annis, ad ipsi
cum perfectione seruiendum. Propterea enim voluit, se compa-
rare cum sollicito patrefamilias, qui a exiit primo mane conducere operarios in
in vineam suam : desiderās : (quemadmodu m ait S. Gregorius) omnes homines
à primo mane vitæ suæ incipere, bonam eã ducere proueniens & b adiuuans
eos, vt dixit Dauid, mane diluculo, & ipso primo tempore, quo lux diei incipit

illis